

13. Min moders bibel.

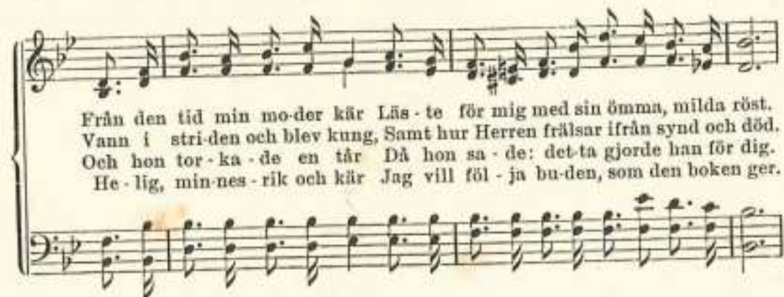
J. A. Hultman.

1. Ing-en bok är mig så kär, Som min mo-ders bi-bel är, Fast-än
2. Som i går jag min-nes än, Hur hon läs-te om Guds män, A-bra-
3. Of-ta läs-te hon ock där Om vår dy-re Je-sus kär, Hur han
4. Den-na tid har fjär-ran flytt, Men jag min-nes den på nytt Hvar-je

gam-mal ger den all-tid råd och tröst. Den ett he-ligt min-ne är.
ham och Jo-sef, Da-ni-el i nöd. Hu-ru Da-vid, her-de ung,
kom att fräl-sa, hur han off-rat sig. Han bar tör-ne-kro-nan svår;
gång, som jag den kä-ra bo-ken ser. Ja, min mo-ders bi-bel är

Från den tid min mo-der kär Läs-te för mig med sin ömma, milda röst.
Vann i stri-den och blev kung, Samt hur Herren frälsar ifrån synd och död.
Och hon tor-ka-de en tår Då hon sa-de: det-ta gjorde han för dig.
He-lig, min-nes-rik och kär Jag vill föl-ja bu-den, som den boken ger.

Dyr och kär — — den mig är — — — Och de tår-be-stänk-ta

blå-den vä-gen lär — — Kä-ra-re från år till år Den mig
bli-ver då jag går På den sma-la väg, som upp till him-len bär.

1. Besta Bók av bókum her
Bíblían hjá mammu er,
merkt av tárúm, skrætt og rukkað er mangt blað.
Men so klárt er fyri mær,
tá hon tók meg inn at sær,
setti meg á fangið og til Guð hon bað!

Gamla Bók, dýra Bók,
gjøgnum Teg eg Jesu kærleik' havi sæð!
Meir og meir eg elski Teg
sum eg ferðist á tí veg,
ið skal føra heim til Zions nýggja Stað.

2. Sum í gjár eg minnst enn,
hon fortaldi um Guds menn
Ábraham og Jósef, Dániel í neyð.
Dávid, ið sum ungur tó
kongur varð og risan hjó -
Hvussu Harrin frelsir meg frá synd og deyð

3. Hon fortaldi fyri mær,
hvussu Jesus Kristus var,
komin her at ganga krossins tunga veg.
Tá eg krossfestan sá Hann,
og mær tár á kinni rann,
kysti hon meg, segði, alt var fyri meg!

4. Nú í Himli mamma býr,
men tann Bókin er mær dýr,
sum í sorg og gleði henni var so kær.
Hon gav kraft í neyðarstund,
hon helt inn í deyðans blund,
og eg veit, hon eisini skal hjálpa mær.